

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36Cbi/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113207617
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2113207617.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Vincentom Szabóom v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s. so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, právne zastúpený: Ružička Csekés s.r.o., so sídlom Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 36 863 360, proti žalovanej: Mgr. Eva Timár Myjavcová, so sídlom kancelárie Štúrova 42, Šaľa, správkyňa úpadcu: GAPEJA, s.r.o. v konkurze, so sídlom Hlavná 918/2, Galanta, IČO: 35 850 965, o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 25.03.2013, žalobou doručenou súdu dňa 27.03.2013 domáhal vylúčenia zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu GAPEJA s.r.o. majetku - nehnuteľností, zapísaných v súpise všeobecnej podstaty zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 229/2012 zo dňa 27.11.2012 pod položkou K015576, nachádzajúcich sa v Katastrálnom území Bernolákovo zapísaných na LV č. XXXX, Správa katastra Senec pre Katastrálne územie Bernolákovo, obec Bernolákovo, okres Senec, ktoré sú bližšie špecifikované v petite žaloby. V žalobe žalobca uviedol, že uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 25K/18/2012-62 zo dňa 30.08.2012, zverejnený v Obchodnom vestníku č. 171/2012 dňa 05.09.2012 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu, pričom do funkcie správcu bola ustanovená žalovaná. Na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXXX/XX/XX-ZZ-XX zo dňa 27.07.2009 uzavretej medzi žalobcom ako záložným veriteľom a spoločnosťou GLANCE HOUSE s.r.o. ako záložcom má žalobca zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX vedenom Správou katastra Senec pre okres Senec obec Bernolákovo, Katastrálne územie Bernolákovo. Záložné právo žalobcu k nehnuteľnostiam bolo zriadené za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o. zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX/XX/XX zo dňa 16.09.2008 uzavretej medzi žalobcom ako bankou - veriteľom a GLANCE HOUSE s.r.o. ako dlžníkom. Dňa 18.10.2012 bol M. S. podaný na Správu katastra Senec návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. (ďalej „CDI“). Návrh bol zaevidovaný pod č. V5643/12. Právnym úkonom na základe ktorého sa malo rozhodnúť o povolení vkladu v prospech spoločnosti CDI bola Zmluva o predaji podniku zo dňa 21.12.2010 uzavretá medzi GLANCE HOUSE s.r.o. ako predávajúcim a CDI ako kupujúcim. Dňa 22.10.2012 bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech spoločnosti CDI povolený. Dňa 18.10.2012 bol podaný konateľom úpadcu ďalší návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech úpadcu. Návrh bol zaevidovaný pod č. V5650/12. Právnym úkonom na základe ktorého sa malo rozhodnúť o povolení vkladu v prospech úpadcu bola Zmluva o predaji podniku zo dňa 21.12.2010 uzavretá medzi CDI ako predávajúcim a úpadcom ako kupujúcim. Dňa

24.10.2012 bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech úpadcu povolený. Dňa 30.10.2012 žalovaná (ako správkyňa úpadcu) rozhodla o zápise nehnuteľností do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu pod položkou K015576, pričom tento zápis bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 229/2012 dňa 27.11.2012. Žalobca ďalej v žalobe tvrdí, že skutočným vlastníkom nehnuteľností nie je úpadca, ale spoločnosť GLANCE HOUSE s.r.o. a preto netvorí majetok podliehajúci konkurzu a zápis nehnuteľností zo súpisu je v rozpore so zákonom. Práva žalobcu ako veriteľa spoločnosti GLANCE HOUSE, ktorého pohľadávka z úverovej zmluvy voči tejto spoločnosti je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam sú v dôsledku protiprávneho zápisu nehnuteľností do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu ohrozené a poškodené. Úpadca nie je vlastníkom nehnuteľností nakoľko nedošlo k platnému a účinnému predaju podniku a to z dôvodov uvedených v žalobe.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že zo strany žalobcu neboli v žalobe preukázané všetky základné hmotnoprávne podmienky na úspešné uplatnenie práva v konaní o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty. Medzi tieto základné hmotnoprávne predpoklady podľa ustanovenia § 78 ZoKR a ustálenej súdnej praxe patria: a) majetok bol spísaný správcom konkurznej podstaty zo súpisu, b) excindačná žaloba bola podaná osobou odlišnou od úpadcu a bola doručená súdu najneskôr v posledný deň lehoty určenej výzvou konkurzného súdu, c) v čase rozhodovania súdu stále trvajú účinky konkurzu a vec je stále zapísaná v konkurznej podstate, d) osoba domáhajúca sa vylúčenia veci zo súpisu, preukázala, že vec sa nemala do súpisu spísať, a že jej svedčí právo, ktoré súpis vecí vylučovalo. Princípom excindačnej žaloby je zistiť, či právo patriace osobe, ktoré vylučuje zapísanie veci do súpisu je silnejšie ako právo úpadcu k tejto veci a teda excindačné konanie je osobitným druhom určovacej žaloby, pričom táto skutočnosť potom určuje aj okruh sporových strán, ktoré sa môžu domáhať vylúčenia veci z konkurznej podstaty. Takýmto silnejším právom môže byť výlučne vlastnícke právo inej osoby. Uvedená právna dikcia je zohľadnená v princípoch konkurzného konania, keď samotný konkurzný zákon umožňuje aj spísanie veci, ktorá patrí aj inej osobe ako úpadcovi, do súpisu majetku, pričom zároveň dáva tejto osobe, ktorej vlastnícke právo bolo takto dotknuté, aby si svoje právo chránila v osobitnom excindačnom konaní a preukázala či jej vlastnícke právo nezaniklo niektorým zo spôsobov uvedených v ustanovení § 132 Občianskeho zákonníka (a teda vzniklo úpadcovi). Aktívna legitímácia na podanie excindačnej žaloby v zmysle ustanovenia § 78 ods. 3 ZoKR je daná výlučne osobe, ktorá tvrdí, že je vlastníkom veci zapísanej správcom do súpisu. Na podanie takejto žaloby preto nie je aktívne legitimovaná iná osoba, ktorej právo je právom slabším, napríklad v podobe práva nájomného, záložného, zádržného a pod., nakoľko všetky tieto práva v dôsledku speňazenia majetku úpadcu v konkurznom konaní v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 ZoKR zanikajú. Žalobca neosvedčil svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, pričom sám v žalobe uvádza, že vec spísaná do súpisu je vo vlastníctve spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. Sám teda spochybnil svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Aktívne legitimovanými osobami na podanie žaloby sú spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. a spoločnosť COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd., pričom spoločnosť GLANCE HOUSE s.r.o. už takúto žalobu podala. Žalobca tak môže mať výlučne postavenie intervenienta, sám však nie je oprávnený žalobu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty podať.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 05.06.2013 (v tzv. replike) uviedol, že aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby je založená výzvou Okresného súdu Trnava č.k. 25K/18/2012-498 zo dňa 19.02.2013 a ak žalobcu na podanie žaloby vyzval súd v súlade s § 78 ods. 4 ZoKR, už z povahy veci nemôže byť v konaní o vylúčenie veci zo súpisu majetku úpadcu spornou otázkou, či je alebo nie je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Z ustanovenia § 78 ods. 2 v spojení s § 78 ods. 4 ZoKR jednoznačne vyplýva, že právo podať vylučovaciu žalobu má každá osoba, ktorá tvrdí, že má právo, ktoré vylučuje zapísanie majetku do súpisu majetku úpadcu a ktorú súd vyzve na podanie vylučovacej žaloby na základe návrhu správcu. Samotná žalovaná podala v súlade s § 78 ods. 2 ZoKR na súd návrh, aby súd žalobcovi uložil podať žalobu proti žalovanému o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetku úpadcu. Zo žiadneho ustanovenia ZoKR nevyplýva, že právo, ktoré vylučuje zapísanie majetku do súpisu, je výlučne vlastnícke právo osoby inej ako úpadca k majetku zapísanému do súpisu. Právom vylučujúcim zapísanie majetku do súpisu majetku úpadcu nie je len vlastnícke právo osoby inej ako úpadca, ale aj akékoľvek iné právo k veci, ktoré oprávňuje inú osobu vec držať alebo nakladať s vecou.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXX/XX/XX-ZZ-XX zo dňa 27.7.2009, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXX/XX/XX zo dňa 16.09.2008, zmluvami o predaji podniku zo dňa 21.12.2010, výpisom z Obchodného vestníka č. XXX/XXXX, výpisom z LV č. XXXX, oznámením správkyne zo dňa 04.02.2013,

výzvou súdu zo dňa 19.02.2013, ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Právny zástupca žalobcu v konaní zopakoval argumentáciu obsiahnutú v jeho písomných vyjadreniach, to znamená, že aktívna legitímácia žalobcu je založená tým, že súd mu uložil podať žalobu voči správkyni a týmto uznesením je prejednaná aktívna legitímácia na podanie vylučovacej žaloby. Boli splnené všetky 4 podmienky na podanie vylučovacej žaloby, t.j. v Obchodnom vestníku došlo k zverejneniu sporného zápisu; žalovaná ako správkynia podala súdu návrh, bolo vydané rozhodnutie súdu o uložení podania žaloby proti správcovi a v lehote 30 dní žalobca takúto žalobu podal, čo zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu. Oprávnenými osobami na podanie vylučovacej žaloby sú okrem vlastníkov aj osoby, ktoré majú právo nakladať s majetkom resp. právo majetok držať. Žiaden zákon nestanovil, že vylučovacou žalobou sa môžu domáhať vylúčenia majetku zo súpisu len vlastníci majetku.

6. Žalovaná v konaní uviedla (obdobne ako vo svojom písomnom vyjadrení), že od počiatku spochybňuje aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie žaloby nakoľko má za to, že mu nesvedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam spísaným do súpisu a ani iné obdobné právo, ktoré by bolo porovnateľné svojou zákonnou silou a rozsahom k právu vlastníckemu. Ustanovenie § 78 ods. 3 ZoKR bolo s účinnosťou od 01.01.2012 novelizované, pričom zákon s účinnosťou od 01.01.2012 zúžil okruh subjektov oprávnených podať vylučovaciu žalobu a toto právo priznal výlučne osobe, ktorá tvrdí, že je vlastníkom nehnuteľností spísaných do súpisu. Uvedená novelizácia logicky a právne nadväzuje na základné princípy konkurzného práva, na ustanovenie § 93 ods. 3 ZoKR, ktoré je jednou z dvoch výnimiek ochrany vlastníckeho práva a predstavuje právo nadobudnúť majetok z konkurznej podstaty aj v prípade, ak úpadca vlastníkom tohto majetku nebol. Preto len osoba, ktorá tvrdí, že je vlastníkom majetku spísaného do súpisu sa môže ochrany svojho tvrdeného vlastníckeho práva domáhať žalobou na jeho vylúčenie z konkurznej podstaty. Rozhodovacia prax súdov, na ktorú žalobca v konaní poukázal sa týka ešte ustanovenia § 19 ods. 1, 2 ZKV, ktorá bola prevzatá aj ZoKR avšak len s účinnosťou do 31.12.2011. Ani podľa predchádzajúcej rozhodovacej praxe súdov nebolo možné zaručenému veriteľovi priznať ochranu v podobe práva podať excindačnú žalobu, pretože jeho právo bez ďalšieho nalievavého záujmu je len právom akcesorickým, viazaným na hlavný záväzok založeného veriteľa a záložcu a teda je len právom odvodeným od práva vlastníckeho. Žalobca nikdy nebol vlastníkom nehnuteľností zapísaných do súpisu a teda nemôže byť aktívne legitimovaný na podanie žaloby. V zmysle § 78 ods. 3 ZoKR môže byť v konaní úspešný len vlastník, resp. osoba, ktorá tvrdí, že je vlastníkom majetku spísaného do súpisu, čo však nevylučuje možnosť iných osôb žalobu podať. Podanie žaloby a úspech v žalobnom konaní sú dva rozdielne procesné inštitúty. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že aktívna legitímácia mu bola priznaná konaním správcu tým, že správca postupom podľa ustanovenia § 78 ods. 2 ZoKR požiadal alebo vyzval súd, aby žalobcu vyzval na podanie žaloby, takéto konanie nemôže založiť aktívnu legitímáciu, nakoľko správca v konkurznom konaní nerozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov konkurzného konania, či tretích osôb, správca je len osobou, prostredníctvom ktorej môžu byť tieto práva uplatnené. Žalovaná sa ako správkynia postúpila podanie žalobcu súdu v zmysle zákona, nakoľko v prípade, ak by tak neučinila, porušila by ústavné právo žalobcu na prístup k súdu, keďže podať excindačnú žalobu môže len potom, ako súd na podnet správcu takúto osobu na podanie žaloby vyzve. Jej krok nebol založený aktívnou legitímáciou žalobcu, ale bol výlučne prostriedkom na zákonné konanie správcu, aby v prípade, ak žalobca tvrdí, že má právo na podanie tejto žaloby, tieto svoje tvrdenia pred vecne príslušným súdom aj preukázal. Správca konkurznej podstaty nemôže založiť vecnú legitímáciu na podanie žaloby. Záložné právo ani práva jemu podobné nie sú a nemôžu byť právami umožňujúcimi vylúčenie majetku zo súpisu, keďže tieto práva sa osobitne spravujú ZoKR. Ak je teda záložný veriteľ účastníkom konkurzného konania, jeho pohľadávky sa uspokojujú v rámci tohto konkurzného konania, a nemá zákonný dôvod na podanie excindačnej žaloby. Aktívna legitímácia na podanie vylučovacej žaloby je zverená práve osobe, ktorá tvrdí, že je vlastníkom majetku ktorý bol spísaný do súpisu, keďže takáto osoba nie je účastníkom konkurzného konania a teda nemá prístup k tomuto konaniu a nemôže si svoje práva v tomto konaní brániť. Okrem toho žalobca nemá v konkurznom konaní postavenie záložného veriteľa, jeho záložné právo zaniklo. Svoje pohľadávky má prihlásené, avšak tieto pohľadávky sú sporné, správcom popreté a je vecou žalobcu, aby si ich v osobitnom konaní uplatňoval. Žalobca sa teda odvoláva na neexistenčné záložné právo. V zmysle zápisu poznámky o spornosti vlastníckeho práva zo strany správcu sú na podanie excindačnej žaloby aktívne legitimované výlučne dva subjekty a to spoločnosť Gance House, ktorá svoje právo na súde aj medzičasom uplatnila, a spoločnosť COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd., ktorá toto právo zatiaľ nevyužila, avšak jej svedčí. Žalobca ako záložný veriteľ takéto právo nemá, a nalievavosť tohto práva a ochrany práva zanikla aj tým, že toto právo na vylúčenie majetku

z konkurznej podstaty bolo už spoločnosťou Glance House uplatnené. Žalovaná sa k obsahu žaloby a skutkovým okolnostiam môže vyjadriť až potom, ako bude vyriešená otázka aktívnej legitímácie žalobcu, keďže je nehospodárne riešiť ďalšie otázky, kým nie sú dané základné procesné podmienky konania.

7. Z výpisu z katastra nehnuteľností listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 22.03.2013 (č.1. XXX spisu) súd zistil, že na predmetnom liste sú zapísané ako parcely registra „C“ a byty a nebytové priestory nehnuteľností majúce sa v danom konaní vylúčiť zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu s tým, že ako ich výlučný vlastník je vedená spoločnosť „GLANCE HOUSE s.r.o.“

8. Z výpisu z Obchodného vestníka č. XXX/XXXX, vydaného dňa 27.11.2012 (č.1. 137 spisu) súd zistil, že žalovaná ako správkyňa úpadcu GAPEJA, s.r.o., dňa 30.10.2012 doplnila súpis všeobecnej podstaty o novú súpisovú zložku majetku - nehnuteľností vedené na LV č. XXXX Správou katastra Senec, katastrálne územie Bernolákovo, ktoré sú predmetom tohto konania.

9. Z oznámenia správkyne zo dňa 04.02.2013 (č.l. 207 spisu) súd zistil, že žalovaná ako správkyňa adresovala žalobcovi list v ktorom mu oznámila, že nepovažuje dôvody na zmenu sporného zápisu v Obchodnom vestníku č. XXX/XXXX zo dňa 11.12.2012 za právne relevantné a preto pristupuje k postupu podľa § 78 ods. 4 ZoKR. Zároveň v oznámení uviedla, že spôsob zápisu poznámky o spornom zápise umožňuje ktorejkoľvek osobe domáhať sa ochrany svojich práv k majetku zapísanému v konkurznej podstate a teda súčasný zápis nemá žiadny vplyv na určenia aktívnej legitímácie takejto osoby na podanie vylučovacej žaloby a umožňuje aj žalobcovi uplatniť svoje tvrdené práva v riadnom súdnom konaní.

10. Z uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 25K/18/2012-498 zo dňa 19.02.2013 (č.1. 498 spisu) súd zistil, že predmetným uznesením súd vyzval žalobcu na podanie žaloby v lehote 30 dní od doručenia výzvy voči správcovi úpadcu o vylúčenie majetku - nehnuteľností zapísaných v súpise všeobecnej podstaty zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 229/2012 zo dňa 27.11.2012. V odôvodnení súd uviedol, že podaním zo dňa 04.02.2013 správkyňa navrhla súdu, aby žalobcovi uložil podať žalobu voči správkyňi. Svoj návrh odôvodnila tým, že jej bolo doručené podanie žalobcu, ktorým sa domáha od správkyne zmeny poznámky o spornom zápise výlučne v prospech veriteľa - žalobcu, z čoho vyplýva, že sa chce domáhať práva vylúčenia majetku zo súpisu všeobecnej podstaty.

11. Súd v danej veci rozhodol rozsudkom č.k. 25Cbi/9/2013-596 zo dňa 27.08.2014, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania.

12. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 21CoKR/26/2014-636 zo dňa 15.12.2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Na základe dovolania podaného žalobcom Najvyšší súd SR ako súd dovolací uznesením č.k. 10Bdo/59/2016-671 zo dňa 29.11.2017 rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 21CoKR/26/2014-636 zo dňa 15.12.2015 a rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 25Cbi/9/2013-596 zo dňa 27.08.2014 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení konštatoval najvyšší súd pochybenie v konaní prvoinštančného súdu tým, že nepredložil žalobcovu námietku zaujatosti na rozhodnutie nadriadenému súdu a tým, že nerozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti žalobcu. Najvyšší súd súčasne podotkol, že medzičasom ústavný súd rozhodol o tejto ústavnej sťažnosti žalobcu jej odmietnutím (uznesením Ústavného súdu SR zo 14. apríla 2016 sp. zn. II. ÚS 383/2016).

14. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 31Ncb/1/2018-685 zo dňa 13.02.2018 rozhodol o vylúčení sudcu Okresného súdu Trnava JUDr. Martina Smolka z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cbi/2/2018.

15. Právny zástupca žalobcu v ďalšom konaní (t.j. po zrušení rozsudku zo dňa 27.08.2014) uviedol, že meritom konania je vylúčenie majetku určeného v žalobe, ktorý je vlastníctvom spoločnosti GLANCE HOUSE. Vyplýva to z predloženého listu vlastníctva č. XXXX LV ako aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9 Sžo 1/2015, ktorý potvrdil, že išlo o nezákonný prevod nehnuteľností na spoločnosť úpadcu. Všetky tieto informácie a dôkazy nasvedčujú tomu, že predmet tejto žaloby je dôvodný. Predmetné

nehnutelnosti nie sú vo vlastníctve úpadcu. Právne úkony, z ktorých úpadca odvádza svoje vlastníctvo k nim sú neplatné, pretože boli urobené v čase účinnosti predbežných opatrení zakazujúcich nakladanie s týmto majetkom. Nakoľko má žalovaná pochybnosti o aktívnej legitímácii žalobcu, preto žalobca navrhol, aby súd do konania na strane žalobcu pripustil M. O. C., so sídlom H. 2, A., správcu spoločnosti GLANCE HOUSE, ktorý doručil súdu svoj súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Cieľom tohto konania je posúdenie o správnosti zápisu nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu a keďže všetky okolnosti a dôkazy nasvedčujú tomu, že tento zápis je neoprávnený, tak je žiaduce a nevyhnutné, aby sa správca konkurznej podstaty vlastníka týchto nehnuteľností stal stranou sporu, pretože výsledok tohto konania sa ho dotýka a je tiež v záujme všetkých veriteľov GLANCE HOUSE a takýto postup je odôvodnený aj s ohľadom na princíp hospodárnosti konania. Zároveň sa takto odstráni žalovanou spochybňovaná otázka aktívnej legitímácie. Podanie akejkoľvek žaloby je možné kedykoľvek a akokoľvek, pretože je to základné ústavné právo na súdnu ochranu. Zákon neobmedzuje výkon tohto práva podať takúto žalobu, vylučovacia žaloba je taká istá žaloba ako ktorákoľvek iná.

16. Žalovaná v ďalšom konaní uviedla, že žalobca v tomto konaní nemá aktívnu legitímáciu, nakoľko nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré tvoria súpis a takúto aktívnu legitímáciu ani získať nemôže. Skutočnosť, že žalobca nie je aktívne legitímovaný bola v tomto konaní už vyjadrená súdom prvej inštancie, ale aj odvolacím a dovolacím súdom. Excindačné konanie nie je konaním, v ktorom možno pripustiť vstup iného do konania, pričom ani správca nie je vlastníkom týchto nehnuteľností. A súčasne podľa § 78 ods. 4 ZoKR žalobu môže podať len osoba, ktorá bola predtým formálnym postupom vyzvaná súdom na to, aby žalobu podala a to v prekluzívnej lehote. Keďže v tomto konaní tento formálny proces bol dodržaný len vo vzťahu k žalobcovi, žalobu môže podať len žalobca. Iný postup by bol obchádzaním zákona. Okrem toho spoločnosť GLANCE HOUSE podala žalobu na vylúčenie majetku zo súpisu a konanie je vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cbi/3/2013, pričom správca, ktorý má záujem vstúpiť do tohto konania je už stranou sporu v konaní pod sp.zn. 25Cbi/3/2013. Je preto nevhodné pripúšťať akýkoľvek vstup správcu do tohto konania.

17. Súdu bolo doručené elektronické podanie bez autorizácie od M. O. C., správcu spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. zo dňa 03.10.2016 (zrejme malo byť správne 2018) o súhlase pristupujúceho na vstup do konania na strane žalobcu. Zároveň žalobca na pojednávaní dňa 04.10.2018 navrhol pripustiť vstup M. O. C., správcu spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. do konania na strane žalobcu. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní rozhodol o nepripustení pristúpenia M. O. C., so sídlom H. 2, A., správcu majetku úpadcu GLANCE HOUSE, s.r.o., so sídlom Štúrova 129, Vranov nad Topľou, IČO: 36 796 425 do konania vedeného na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 36/Cbi/2/2018 na strane žalobcu, a to z dôvodu, že ustanovenie § 78 zákona o konkurze a reštrukturalizácii stanovuje procesný postup, akým môže príslušný subjekt podať excindačnú žalobu, pričom postup zvolený žalobcom, ktorý v priebehu konania o vylučovacej žalobe podá návrh na pristúpenie ďalšieho žalobcu do konania je obchádzaním zákona v zrejmej snahe žalobcu sanovať nedostatok procesných podmienok uvedomujúc si nedostatok jeho aktívnej legitímácie.

18. Dňa 20.08.2014 žalobca písomne navrhol prerušiť konanie do rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu podľa čl. 127 Ústavy SR. Na pojednávaní dňa 04.10.2018 žalobca uviedol, že na svojom návrhu na prerušenie konania netrvá, pričom Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 29.11.2017 poukázal okrem iného na to, že predmetná ústavná sťažnosť žalobcu bolo ústavným súdom odmietnutá. Preto súd o tomto návrhu žalobcu ďalej nerozhodoval.

19. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) do súpisu správca zapisuje aj majetok, ktorého zahrnutie do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je sporné. Ak je sporné, či majetok patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie majetku do súpisu. Pri spornom zápise správca v zápise poznamená dôvody sporného zápisu a uvedie osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia. Ak správca ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemôže zistiť osobu, v prospech ktorej pochybnosti sporného zápisu svedčia, poznámkou o spornom zápise zo súpisu vymaže po uplynutí 30 dní od zverejnenia sporného zápisu v Obchodnom vestníku. Iné poznámky o spornom zápise správca vymaže zo súpisu, len čo s odbornou starostlivosťou zistí, že zahrnutie majetku do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je nesporné.

20. Podľa ustanovenia § 78 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii správca bezodkladne po zverejnení sporného zápisu v Obchodnom vestníku písomne vyzve osobu, v prospech ktorej do súpisu zapísal poznámku, aby do 30 dní od doručenia výzvy uviedla dôvody a predložila dôkazy, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučujú. Ak správca na základe uvedených dôvodov a predložených dôkazov s odbornou starostlivosťou zistí, že vyzvaná osoba má právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, majetok zapísaný do súpisu bezodkladne po súhlase príslušného orgánu zo súpisu vylúči; inak navrhne súdu, aby takejto osobe uložil podať žalobu voči správcovi.

21. Podľa ustanovenia § 78 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ten, koho majetok bol zapísaný do súpisu s poznámkou v prospech iného alebo nikoho alebo bez poznámky, si môže uplatniť u správcu, že sa vec nemala do súpisu zahrnúť, najneskôr však do rozvrhnutia výťažku zo speňaženia dotknutého majetku. Správca bezodkladne zapíše poznámku v prospech osoby, ktorá si toto právo uplatnila.

22. Podľa ustanovenia § 78 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd uloží osobe uvedenej v návrhu správcu, aby v lehote určenej súdom nie kratšej ako 30 dní podala žalobu proti správcovi. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že zahrnutie veci do súpisu je nesporné. O následku zmeškania tejto lehoty súd vyzvanú osobu poučí. Ak je to potrebné, súd na návrh správcu vydá uznesenie osvedčujúce, že vyzvanej osobe márne uplynula lehota na podanie tejto žaloby.

23. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu nie je potrebné, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, ale postačuje, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či on aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je žalobca subjektom práva a žalovaný subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Vecnú legitímáciu má ten subjekt, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

24. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania. Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je súd vždy povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany sporu, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva.

25. Pokiaľ ide o meritum veci, predmetom tohto sporu je žalobcom uplatnený nárok na vylúčenie majetku - nehnuteľností bližšie špecifikovaných v žalobe, zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu GAPEJA, s.r.o. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná ako konkurzný správca úpadcu GAPEJA, s.r.o., zapísala dňa 30.10.2012 do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu predmetné nehnuteľnosti a žalobca sa v danom konaní domáha ich vylúčenia v zmysle § 78 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Medzi stranami bola od počiatku sporná aktívna legitímácia žalobcu, ktorej nedostatok žalovaná namietala. Žalobca v konaní vyvodzoval svoju aktívnu legitímáciu zo skutočnosti, že je záložným veriteľom spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. ako vlastníka predmetných nehnuteľností a z postupu žalovanej ako správkyni a súdu tým, že žalovaná žalobcovi oznámila, že môže podať žalobu o vylúčenie majetku a navrhla súdu, aby žalobcovi uložil podať žalobu voči správcovi, pričom súd ho na podanie vylučovacej žaloby voči správkyni aj vyzval. Žalovaná v konaní tvrdila, že na podanie excindačnej žaloby je v zmysle § 78 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii aktívne legitimovaný výlučne vlastník zapísaného majetku, ktorým ale žalobca nie je. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou argumentáciou žalovanej, ktorá podrobne a zrozumiteľne podala ucelený zákonný výklad a zdôvodnenie nedostatku aktívnej legitímácie žalobou. Súd na zdôraznenie správnosti argumentácie žalovanej uvádza, že žalobca v konaní sám potvrdil, že nikdy nebol a ani nie je vlastníkom nehnuteľností, ktorých vylúčenia zo súpisu sa domáha. Predmetné nehnuteľnosti slúžili ako záloh na zabezpečenie jeho pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere, ktorú dňa 16.09.2008 žalobca uzavrel ako veriteľ so spoločnosťou GLANCE HOUSE, s.r.o. ako dlžníkom.

Na základe Záložnej zmluvy zo dňa 27.07.2009 uzavretej medzi záložcom GLANCE HOUSE, s.r.o. a žalobcom mal žalobca postavenie záložného veriteľa.

26. V zmysle § 78 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení platnom a účinnom od 01.01.2012 sa okruh subjektov, ktoré sú oprávnené podať vylučovaciu žalobu zúžil a toto právo zákon priznal výlučne osobe, ktorá tvrdí, že je vlastníkom nehnuteľností zapísaných do súpisu (vyplýva zo znenia predmetného ustanovenia: „...ten, koho majetok bol zapísaný...“). V predchádzajúcej právnej úprave, toto právo mohli mať aj iné osoby ako tvrdený vlastník majetku, avšak za predpokladu preukázania naliehavého právneho záujmu. Žalobca nikdy nebol vlastníkom nehnuteľností zapísaných do súpisu a teda nemôže byť aktívne legitimovaný na podanie vylučovacej žaloby. Samotné ustanovenie § 78 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii však samo o sebe nevylučuje možnosť iných osôb podať v zmysle citovaného ustanovenia vylučovaciu žalobu, tak ako to v danom konaní urobil aj žalobca. Žalobca v konaní argumentoval tým, že jeho aktívna legitimácia je prejudikovaná postupom žalovanej ako správkyne a súdom tým, že žalovaná v podaní zo dňa 04.02.2013 mu oznámila, že môže podať žalobu o vylúčenie majetku a navrhla súdu, aby žalobcovi uložil podať žalobu voči správcovi, pričom súd uznesením č.k. 25K/18/2012-498 zo dňa 19.02.2013 jej návrhu vyhovel a žalobcu na podanie vylučovacej žaloby voči správkyni aj vyzval. Takúto právnu argumentáciu súd nemôže akceptovať, táto nie je správna a v súlade so zákonom. Ustanovenie § 78 ods. 2, 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii určuje procesný postup, na základe ktorého sa môže osoba domáhať svojho práva excindačnou žalobou. Postup pred podaním excindačnej žaloby v zmysle citovaného ustanovenia predpokladá, že správca bezodkladne po zverejnení sporného zápisu v Obchodnom vestníku písomne vyzve osobu, v prospech ktorej do súpisu zapísal poznámku, aby do 30 dní od doručenia výzvy uviedla dôvody a predložila dôkazy, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučujú. Následne ak správca na základe uvedených dôvodov a predložených dôkazov s odbornou starostlivosťou zistí, že vyzvaná osoba má právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, majetok zapísaný do súpisu bezodkladne (po súhlase príslušného orgánu zo súpisu vylúči), v opačnom prípade navrhne súdu, aby takejto osobe uložil podať žalobu voči správcovi. Ak správca navrhne súd uložiť podanie žaloby, súd postupuje tak, že uloží osobe uvedenej v návrhu správcu, aby v lehote určenej súdom podala žalobu proti správcovi.

27. Nakoľko v danej veci žalovaná ako správkyňa vec s odbornou starostlivosťou posúdila tak, že na základe žalobcom uvedených dôvodov a ním predložených dôkazov tento nemá právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, navrhla súdu, aby žalobcovi uložil podať voči nej žalobu. Žiaden iný postup jej zákon neumožňoval. Žalovaná bola zo zákona povinná vyzvať žalobcu na podanie vylučovacej žaloby. Rovnako aj súd musel postupovať v zmysle § 78 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a uznesením uložiť žalobcovi (ako osobe uvedenej správkyňou v návrhu), aby podal žalobu voči správkyni. Žalovaná aj súd preto konali výlučne na základe a v súlade so zákonom a ním uloženými povinnosťami. Z toho, že správkyňa a konkurzný súd postupovali spôsobom určeným zákonom, nemožno v žiadnom prípade vyvodzovať záver o aktívnej legitimácii žalobcu v predmetnom konaní. Opačný výklad žalobcu je preto mylný a žiadnym spôsobom nevyplýva zo znenia ani zmyslu príslušných zákonných ustanovení. Žalobcom ponúkaná interpretácia sa tak javí skôr ako účelová v snahe sanovať tento nedostatok, čo v konečnom dôsledku podporuje aj návrh žalobcu na pripustenie ďalšieho subjektu na strane žalobcu na pojednávaní dňa 04.10.2018, odôvodnený tým, aby sa odstránila žalovanou spochybňovaná otázka aktívnej legitimácie. Súd sa stotožňuje s názorom žalovanej, že postup správcu a súdu (predpokladaný zákonodarcom) smeroval k tomu, aby žiadnym spôsobom neboli obmedzené a porušené práva, napr. právo na prístup k súdu žiadneho subjektu, ktorý tvrdí, že disponuje právom vylučujúcim zapísanie sporného majetku. Postup správkyne a súdu má umožniť, ako to bolo aj v danom prípade, aby ktorýkoľvek subjekt (vrátane žalobcu) po splnení zákonných predpokladov (návrh správcu súdu, výzva súdu v návrhu správcu označenému subjektu, lehota na podanie žaloby) sa mohol žalobou domáhať svojho tvrdeného práva v samotnom sporovom súdnom konaní, konaní o vylúčenie majetku, iba v ktorom súd prvotne skúma aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie takejto žaloby. Teda aktívna legitimácia žalobcu na podanie žaloby o vylúčenie veci nebola (ani nemohla byť) skúmaná skôr správkyňou pri postupe podľa § 78 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a tiež nie súdom pri jeho postupe podľa § 78 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Aktívna legitimácia nie je založená Návrhom správkyne a ani Výzvou súdu, ale zákonom.

28. Vecná legitimácia nie je predpokladom účasti v konaní, ale predpokladom úspešnosti v konaní. Účastníctvo v sporovom konaní je založené momentom začatia sporu, teda doručením žaloby na súd, a to bez ohľadu na otázku vecnej legitimácie. Žalujúca osoba sa teda stáva žalobcom, aj keď jej

nesvedčí aktívna vecná legitímácia a žalovaná osoba sa stáva žalovanou, aj keď nie je pasívne vecne legitímovanou. Posudzovanie vecnej legitímácie je až predmetom samotného dokazovania v konaní a s konečnou platnosťou ju súd rieši až rozhodnutím vo veci samej.

29. Vo všeobecnosti platí, že žalobu na súd môže podať ktorýkoľvek spôsobilý subjekt (tak ako to aj v danom osobitnom konaní urobil žalobca), ale to samo o sebe ešte neznamená (ako sa snaží vykladať žalobca), že je na podanie žaloby aj aktívne legitímovaný. Aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní o excindačnej žalobe zakladá výlučne znenie ustanovenia § 78 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré určuje, kto je na podanie vylučovacej žaloby oprávnený a tým je iba vlastník, resp. osoba tvrdiaca, že je vlastníkom majetku majúceho sa vylúčiť, čo v danom prípade preukázateľne žalobca nie je.

30. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitímovaný v konaní, nakoľko nie je nositeľom hmotnoprávneho práva (práva domáhať sa vylúčenia majetku zaradeného do súpisu podstaty), nároku, ktorého priznania sa žalobou domáha. Súd žalobnému návrhu pritom môže vyhovieť len v tom prípade, ak žalobca je osobou, ktorá je nositeľom hmotnoprávneho nároku, v opačnom prípade súd žalobu zamietne, čo bolo aj v tomto prípade. Nakoľko súd v konaní ustálil nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, čo je samo osebe dôvodom zamietnutia žaloby, preto bližšie neskúmal ďalšiu argumentáciu strán sporu dotýkajúcu sa dôvodnosti v konaní uplatneného nároku.

31. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa ustanovenia § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

34. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Z hľadiska posúdenia miery úspechu sporovej strany v konaní, predstavuje súdne konanie jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, resp. rozhodnutie súdu, ktorým sa konanie končí. Úspech v konaní sa teda pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia, preto je treba pri posúdení nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná.

36. O nároku na náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej ako procesne úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže miera jej úspechu v konaní je v rozsahu 100 %. O výške trov konania (vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania) rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).